

бръснаха, измиха и почнаха да обличатъ панталони и мундиръ отъ тъмно-зелено сукно, калпакъ отъ агнешка кожа съ дъно отъ зелено сукно, начело съ бровзовъ кръстъ, шинелъ отъ сивъ платъ и нови черни ботуши.

Момцитъ бързо изслужиха изпокжсанитъ си гащи, захвърлиха опинцитъ, па се облѣкоха и стегнаха напето съ коланъ като истински войници. На челото имъ блесна жълтъ кръстъ, лицето имъ заруменѣ отъ радостъ, а очитъ имъ се навлажиха отъ сълзи.

— Ние ще бждемъ първата българска войска на свободна България — извиква единъ младъ и руменъ български офицеръ, който даваше заповѣдь за правилното и бързо обличане на доброволцитъ.

— Ура! — отговориha стегнатитъ момчета.

— Брей момчета — казва единъ духовитъ редникъ — тукъ не бива да приказваме високо, както правѣхме въ възстанието изъ България и изъ Сърбия. Рускиятъ воененъ законъ е строгъ. Всѣки трѣбва да мирува, малко да приказва и сигурно да си върши работата. Само така руситъ ще ни търпятъ съ тѣхъ на бойното поле.

Когато всички се облѣкоха, изброиха ги и ги наредиха не въ две, а въ три дружини. За началникъ на третитъ дружини бѣ назначенъ генералъ Столѣтовъ. Назначени бѣха и офицеритъ. Но българскитъ офицери още бѣха млади и неопитни, та бидоха назначени и много руски, храбри и опитни офицери и подофицери. Наредиха се и нестроеви части, да се грижатъ за храна и други нѣща.

На 4-и априлъ започна обучението на българскитъ доброволци. Рускитъ офицери и подофицери се запознаха съ българитъ. Руситъ обучаваха, българитъ слушаха и изпълняваха. Въ почивката българскитъ възстаници разказваха на руситъ за бойоветъ имъ съ турцитъ изъ България и Сърбия, за мъченията на раята отъ башибозуцитъ, за горенето на селата и градоветъ, за кланетата, бесилкитъ, скитанията по балканитъ. . . Рус-